

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Militarivm Ordinvm Origines, Statvta, Symbola, Et Insignia, Iconibus, additis genuinis

Mennens, Frans

Maceratae, 1623

Eqvitvm Lili Ordo in Regno Nauarræ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10718

muneris (ob excellentiam) vice , ad externos cohonestados Principes , non raro adornari , & Gineta vehi (quod Maurorum more equitare est) inter nobilitatis decora apud Hispanos haberi : quorum cursu in Hippodromis maxime oblectantur , dum Equestres instituunt pugnas , in quibus arundinibus , & cannis hastarum loco se mutuo exercent , eum ad modum , quo Mauri hastas torquere , & in hostes iacere solere : quos ludos *Iuegos de Cannas* patria lingua nominant . Et Ginetae Equitibus nomen inde mansisse , & quod nonnulli referant , haud adeo absurdum duxerim .

Genista, & Spartum quid Plin. lib. 19. & 24.

Sunt qui scribant Carolum VI. Regem , auctorem Ordinis Genistae , aut Sparti , vulgo *Cosse de Geneste* extitisse . Verum ut dicto Beloijs placet , non fuit illud Equestrium virorum honorarium , sed solummodò eorum , quos Seruientes ad arma , aut Scutiferos vocamus , qui nobili essent sanguine , procreati , custodiam corporis Regij agentes , quosque Rex ipse , Ioannis I. Castellae Regis exemplū securus (qui Armigeros insigni *Rationis* donauit) armigerorum titulo gaudere , & opera eorum , tamquam voluntatis suae , & mandati interpretum apud Principes uti voluit : insolentiae nimirum vitandae , qua per vulgares illos apparitores humili plerumque loco natos , apud eminentioris notae proceres , qui superiorem excepto Rege neminem agnoscunt , peccari saepe esset indignum . Eius rei tabulas producit Petrus de S. Iuliano in antiquitatibus suis Burgundicis , quibus Carolus VI. Robertum Margnyum , huius sodalitij Armigerum , quod non nisi in

P. Beloyus cap. 10.

verum nobilem cadere potest , nuncupauit vestigiumque eius rei hodieque apud Normannos exstare produnt Gallici annales .

EQUITVM LILII

Ordo in Regno Nauarrae .

Sanctius Hispaniarum Imp. & IV. Nauarrae Rex , eam maiestatis , ac potentiae amplitudinem consecutus , qua nulla maior nec aequalis Gothici regni euerfione in Hispania visa fuerat , tot amplorum regnorum facta , inter filios suos diuisione : Nauarram Garciae ordinis huius Equestris fundatori , Castellam Ferdinando , Soprabiam , ac Ripacurtiam Gundisaluo , Arragoniam denique Ranimiro (qui primus omnium Arragonensem titulum geticilij nominis loco sibi ac posteris vendicauit) attribuit . Huius Garciae VI. Nauarrae Regis aetate , qui Nagerensis , siue de Nagera (locus is erat incunabilis , domicilio , & sepulcro regis eiusdem clarissimus) cognominatus fuit ; Hispani scriptores diuino numine inuentam tradunt , sacratissimam Diuae Virginis Regalis Monasterij in vrbe Nagerensi imaginem , cuius honori , Garzias Rex , & coniux Stephana stirpis Foxiensis , filia nimirum Comitis Carcaffonae (cui originem suam debent Foxij , & Candalae Comites , qui postea quingentos plus minus annos dominij praefuerunt) opimum religiosorum ordinis D. Benedicti conuentum dedicauerunt : ipseque Rex ordinem Equitum Lilij , quem ante omnes in Hispania augustissimum reperiō , certo conscripto numero , erexit ; vasculum liliis candidis insignite , & memoratae Virginis imagini adpictum , rei praebuit auspiciū teste P. Beloyo . Eius namque assumpto emblemate , Rex Equitum adlektorum vestes lilijs acu , vel alia nobilioris manus opera elaboratis , insigniri mandauit . Cui etiam sodalicio Infantes Regij adscripti , magnoque Nauarrorum exterorumque procerum (quibus Rex antiquorum erga Nauarrae Regis meritorum cōtemplatione , priuilegia Equitum Roncisualis anno 1043. confirmauit) adnumerata series .

1023,

Cap. 12. Insigne Equitum Lilij.

ries. Leges etiam attulit, quibus Christi nomen aduersus fidei hostes defendere, & propagare, certasque orationes Dominicales, & salutationes Angelicas cotidie recitare tenerentur: eoque fulcro subnixum laudatissimum hoc institutum rebus domi militiæque gestis clarissimum, ad stirpis Regiæ posteritatem longa serie transmissum, multisque sæculis conseruatum perdurauit: testantibus id maiorum Regijs insignibus, quibus inscriptum etiam hodie legatur, *Deus primum Christianum seruet.*

Equites Lilij in Aragonia.
1403.
Lib. 12.
cap. 30.

Tarra Lirios y un grypho.

Hier. aduers. Iouinianum.

Liliorum Equitum ordinem honori D. Virginis à Ferdinando Arragonio (quem Infantem de Antiquera dixere) anno 1403, dedicatū prodit Hieronymus Curita, in Rebus Arragoniæ; cuius tesseram ipse Rex, cum aliquot alijs, non tam splendore natalium, quàm virtute illustribus viris, in Ecclesia Sæctæ Mariæ Antiquæ opidi Methymne Campensis, ritu solemniter suscepit. Erat ea ex vase lirij, & grypho confecta. Lirium autem flos propriè est, quem Theophrastus lib. de plantis narcissum esse dicit; alij liliū, pulchritudinis candoris, & puritatis, adeoque Deo, & Angelis pergratum symbolum. Qui & flos Regiæ solet appellari, à Regia qua præstat celsitudine, quod tanta proceritate super flores alios attollitur, ut ad tria interdum cubita surrigatur. Et Gryphus ex Aquila, & Leone confectum animal, ut fabulantur, simulacrum est generosi & magni animi, ideoque non inepte Apollini sapietia præfidi dicarunt antiqui. Hieronymus verò Romanus hunc ordinem vulgo vocitatum refert, *La orden de la Terrata o de las Acutenas; à Tarra de S. Maria*, quod idem sonat quod *Ordo Liliorum*, aut *Vasculum S. Mariæ*. Vide eundem lib. 7. de Rep. & infra ordinem Equestrem, Cardui Beatæ Mariæ Virginis, in familia Borboniorum fundatum.

ORDO EQVITVM

Hospitaliorum S. Joannis Hierosolymitani, qui post Rhodij, nunc Melitenses dicuntur.

Quo tempore Terra Sancta Catholicorum Principum expeditionibus celebris esse cepit, Christi que nomini recuperari, quatuor præcipuè sacri militiarum ordines Hierosolymis aut exorti, aut restituti, auctique fuere: Hospitaliorum qui & S. Joannis dicti sunt à Gerardo quodam Templariorum ab Hugone, & Gotifredo; S. Mariæ Teutonicorum à Germanis; & Ordo S. Lazari origine antiquissimus, & diu ante à D. Basilio conditus: quos inter semper excelluisse produnt ordinem Milicum Sancti Joannis, à Joanne Hircano Machabeo trahentiū originem, aut certè à Joanne elemosynario, Patriarcha Alexandrino, benignitatis cognomine in panperes celeberrimo, vota licet Joanni Baptistæ, ut patrono nuncuparent. Quorum ab initio sedes primaria fuit Hospitale S. Joannis in Hierusalem (quod militib. Hospitaliorum nomen dedit) à Girardo quodam loca Christi pedibus calcata, & sanguine resperla visente, novo feruoris genere exædificarum, attractisque in consilij societatem nobilibus aliquot, instituti sui probatorem habuit Gelasium Papam II. & viuendi rationem: Vestem nigram.

Cru-